

razširiti v onih teritorijah obstoječe korporacije zastopnikov z volitvami na široki podlagi, da bi jih bilo mogoče resnično smatrati za zastopstvo vsega prebivalstva.

Temu nasproti je pripomnil Trockij, da ruska delegacija ni istega mnenja o kulturnem nivoju v poštev prihajajočega prebivalstva in da vzdržava svoj predlog, da naj referendum odloča o bodočnosti teh dežel.

V odgovoru na to je von Kühlmann iznova opozoril na stremljenje centralnih držav, dati širokim slojem prebivalstva teh pokrajin vedno večji vpliv na politiko. Ono, kar se mora brezpogojno vzdržati, je red v času prehoda; kar se mora preprečiti je razširjenje revolucije na te pokrajine, ki so itak že dosti treple vsled vojne.

Nadaljno razmotrivanje tega vprašanja se je nato odložilo ter je prišla komisija v razgovor o obsegu onih pokrajin, ki jih je šele v poznejšem času izprazniti, ker jim je pridržana odločitev o njih državni bodočnosti.

Na poziv predsednika je nato predložil general Hoffmann karto, ki obsega podrobnosti za pokrajino med Vzhodnim morjem in Brestom Litovskim. Na pripombo, da južno od Bresto-Litovskega ležeči teritoriji na tej karti niso upoštevani, ker se glede njih vrše pogajanja z ukrajinsko delegacijo, se je čutil g. Trockij primoranega, podati to-le protizjavo:

„Kakor sem že dvakrat pripomnil, in sicer povodom priznanja ukrajinske delegacije, proces samoodločbe Ukrajine še ni došel tako daleč, da bi se smelo smatrati za rešeno vprašanje meje med nami in novo republiko. Že takrat sem opozoril, da to ne bo imelo za posledico nikakršnih težkoč za pogajanja, ker po naših principih določa mejo volja širokih mas prebivalstva, ki so na tem interesirane in v vsakem posameznem slučaju bi bilo treba sporazuma med nami in ukrajinsko delegacijo. To se nanaša naravno tudi v polnem obsegu na pokrajino južno od Bresta-Litovskega.“

V zvezi s tem je spravljal predsednik avstrijske delegacije na razgovor tema o pokrajinah zasedenih od avstro-ogrskih čet ter je zaprosil predsednika ruske delegacije za pojasnilo, ali naj se tozadevna pogajanja vrše s petersburško vlado, ali pa, kakor to veli ukrajinska delegacija, samo z ukrajinsko delegacijo.

Tudi na to je odgovoril g. Trockij, da ukrajinski delegaciji enostranskega in samostojnega obravnavanja tega vprašanja ne more priznati, nakar si je grof Czernin pridržal razgovor o tem vprašanju do časa, ko se bo razjasnilo vprašanje o meji med rusko in ukrajinsko delegacijo, kar je pričakovati v najkrajšem času.

Tekom dopoldanskega razgovora je zaprosil državni tajnik v. Kühlmann za pojasnilo o razmerah v Kavkaziji napram petersburški vladi. Nato je podal g. Trockij to-le pojasnilo:

„Kavkavska armada stoji v polnem obsegu pod poveljstvom predstojnikov, ki so vdani svetovni ljudskih komisarjev. To se mi je pred kratkim, nekako pred dvema tednoma na splošnem kongresu delegatov fronte v Kavkaziji potrdilo.“

Na nadaljnje vprašanje g. v. Kühlmann, ali se bo vlada ljudskih komisarjev bavila z zadevo Alandskih otokov ali pa je za mednarodno obravnavanje tega vprašanja pristojna finska republika, je podal g. Trockij to-le izjavo:

„Izvršena proklamacija državne neodvisnosti dosedaj ni povzročila nobene izpremembe v vprašanju Alandskih otokov.“

Izjavo o meritu tega vprašanja si je g. Trockij pridržal.

Koncem popoldanske seje je izjavil g. Trockij, da je iz notranje-političnih vzrokov prisiljen odpotovati za en teden v Petersburg. Ker je komisija v svojih razpravah glede predmetov, o katerih se morajo vršiti pogajanja, dospela do detajlov, predlaga, da naj se posvetovanja te komisije odgode do 29. januarja. Z njegovim odpotovanjem preide vodstvo ruske delegacije na g. Joffa. Cen-

tralne države so to izjavo vzele na znanje ter izrazile upanje, da se bo po povratku g. Trockega dosegel popoln sporazum.

Pred mirom z Ukrajino.

K.-B. Dunaj, 20. januarja. Iz Bresta-Litovskega poročajo: Delegacije Avstro-Ogrske, Nemčije in Ukrajine so sklenile ob koncu dosedanjih pogajanj izdati tole izjavo: Dosedanja pogajanja, ki so se vršila na eni strani med delegati centralnih držav in na drugi strani z delegati ukrajinske ljudske republike, so imela tak uspeh, da je upravičeno upanje, da bo prišlo glede temeljev mirovne pogodbe, ki naj se sklene, do sporazuma. Z določitvijo bistvenih temeljev mirovne pogodbe so dospela pogajanja do točke, ki nalaga delegacijam dolžnost, stopiti z domačimi odgovornimi mesti v stik. Del pooblaščenih zastopnikov smatra za potrebno, da osebo poroča tem mestom o poteku pogajanj in da dobi od njih privoljenje k temu, kar se je sklenilo. Vse delegacije so si edine v tem, da naj bo vsled tega potrebno prekinjenje pogajanj tako kratko, kakor le mogoče. Zato so se sporazumeli, da se takoj, ko bodo razgovori v domovini končani, zopet sestanejo v Brestu-Litovskem. — Zastopniki Ukrajine so odšli še danes ponoči v Kijev, da poročajo svoji vladi. Nemški državni tajnik dr. v. Kühlmann odpotuje iz istega vzroka danes v Berlin. Negotovo je še, ali bo mogel zunanji minister grof Czernin z ozirom na svojo bolezen odpotovati na Dunaj.

Ruski izvoz pred vojno.

Naša slika predločuje ruski izvoz pred vojno. Ker ima Rusija velikanske plošče rodovitne zemlje, izvažala seveda največ živil. Tudi surovine in napol izdelano blago igra pri ruskem izvozu veliko vlogo. Ker pa je

ruska industrija še mnogo za zapadno-evropejsko zaostala, zamore izvažati le prav malo gotovih fabrikatov. Po sklenjenem miru se bode vse to seveda jako spremenilo, ker bode Rusija v gospodarskem oziru gotovo močno napredovala.

Ne pustite se prisiliti v protiaavstrijske sklepe!

Štajerski in koroški kmetje, obrtniki ter delavci! Z neskončnim nasiljem in z izrabo katoliške vere pričela se je na povelje mariborskega dr. Antona Korošec gonja za „jugoslovansko državo.“

Ta hujskarija je v zmislu cesarskih postav veleizdajalska; kajti ona se obrača proti sestavi in obstoju avstrijske naše domovine. Seveda trpi naša oblast to gonjo v neki ravno pri naš običajni zaspanosti. Ali vkljub temu je „jugoslovansko“ stremljenje veleizdajalsko ter protiaavstrijsko. Kajti naperjeno je proti enotni veliki Avstriji.

Za razumne ljudi je to že davno znane pozna in razumljivo. Zato tudi „jugoslovanski“ hujskarija skači glede te zadeve nočejo čakati. Star konec vojne, ko bi se naši zmagoviti avstrijski vojniki vrnili v domovino, da si dajti v dijo po besedah cesarja Karla „svoje dom.“ Ti „jugoslovanski“ hujskarija podrobožje zdaj, ko prelivajo naši vojniki bahkomis razlike narodnosti v strelskih jarkih svilo b toplo kri za Avstrijo, — ustanoviti skeljeni o no „državo“ s kraljemorilskije, to Srbi, torej z neposrednimi povzročitelji kajti ti tovrne vojne. Njih želja je, da bi naši junaki obso avstrijski vojniki prišli po sklenjenem mladki ne več v avstrijsko domovinarje je marveč „jugoslovansko“ državoti A. Kajti teh vojakov, ki so se v vojni mnokoda je priučili, ki so izpoznali vso zahrbtnost pr Delu avstrijskih špijnov in veleizdajalcev, se trija je „jugoslovanski“ agitatorji bijajo. . . . Zato širjajo ti hujskarija srbske ideje s je nazore zdaj med v bogimi ženskami otroci, ki vendar ničesar o javnem življ nju ne razumejo in ki poslušajo verno obl be ter laži dostikrat vero izrabljaj čih gospodov.

Ni čuda, da je vsa Spodnja Štajerska, velik Koroška v velikanskem razburjenju. Vse osebe na povelje mariborskega kaplana! Cerkvena in posvetna oblast vsega tega ne vidi! To je s ljudstvo je tako, kakor se vzgoji; ljudstvo svoje otrok, posebno ako so možje v vojni. Tipodnje gospodje, ki nimajo vsled pomanjkljive Prozovi stave napram domovini izvrševati nobetato je dolžnosti, so danes pravi vladarji na kater našim ljudstvom. Zato ni čuda, ako čnem izrablja sveto katoliško vero sloh n „jugoslovanske“ namene. Ljudsta „der je izdano in prodano „jugoslovanski hujskariji“ ki j To ne gre tako naprej! Mi imamo ve, goto no več navdušenja za avstrijsko dylah h movino. Mi se ne bojimo nobene hujskemil rije, pa čeprav bi se poslalo proti nam mogel vadne morilce, kakor se nam to obljuga K lja v fanatičnih nepodpisanih pismih, sestakaza ljenih v zmislu srbske politike. Mi se vsempar tega ne bojimo in do zadnjega vzdihljaja bajno, demo klical: Živela naša Avstrija! to

Ali ljudstvu povemo zopet in zopovolje resnico:

„Jugoslovansko“ hujskanje je protiaavstrijski di v Kajti razdrobiti, razrušiti in raztrgati ho Kor našo Avstrijo. Uresničiti hoče novo „državo“ o b ki bi Avstrijo odrezala od morja. Danes (ko b morda še klanja pred habsburško krono, bvariš tri jo bode izdalo in prodalo.

„Jugoslovanska“ hujskarija je veleizdajred s ska. To je zapisano v cesarski postavokaza Kdor to postavo pozna, mora vedeti, da imsec mo prav. Proti temu dejstvu ne pomaga n. M beno zavijanje in politično sofranje. Kdor sto je proti Avstriji, ne more biti zik; i habsburško družino. Kdor hoče nžek kosov Avstrije uresničiti novo „jugoslovansko. Ko državo, ta hoče tudi prestol Habsburžanem prestol presvitlega našega cesarja Karla, uStr čiti in razbiti. To je jasno, kakor beli danšca.

Jugoslovanska „majska deklaracija“ je jene konečni kamen v dolgoletni protiaavstrijski gonj člar Tega ne more danes nikdo vtajiti! Zaplonfisc ljanj, zaradi veleizdaje v ječo vrženi ljubljaherah ski šolarji iz leta 1914. in med vojno obso gjeni veleizdajalci, dezertjerji, špijoni itd. so ki iz naravni produkti te gonje. Vzgoja idoma Belgrada je to nesrečo povzrtride. čila! In tej zločinski, morilski vzgoji sika l mora enkrat konec napraviti. Protiaavstrijskih hujskarij ne smejo triumfirati v naših avstrijskih deželah.

Zato pa: v boj zoper protiaavstrijsko, veleizja izdajalsko gonjo! Časi potrpežljivosti so minega li! Časi nepoštenih hujskarij se morajo pčnos nehati!

Kdor vas sili na podpisane „jugoslovanske“ eno deklaracije, ta vas sili v veleizdajo! Kajti v ko vsi ste prisegli Avstriji in cesarju zvestoboh ne Vi vsi ste zvesti svoji domovini. . . . Ali tega morali prelivati naši možje in očetje, bratjega in sinovi že nad tri leta svojo kri, ako lite, o „jugoslovanski“ morilci v Serajevi ne usmrtilčitar avstrijskega prestolonaslednika? To prelito la kri ne more nikdo pozabiti! Avstrija jo nalec